

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010193
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7816010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obvineného T. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 8. septembra XXXXX v Košiciach, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 24.5.2016, sp.zn. 1T/67/2016 o zastavení trestného stíhania takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava uznesením zo dňa 24.5.2016, sp.zn. 1T/67/2016 rozhodol podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr.por., z dôvodov § 215 ods. 1 písm. b) Tr.por. tak, že trestné stíhanie proti obvinenému T. Y.C. (ďalej len „obvinený“) pre skutok uvedený vo výroku napadnutého uznesenia a právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák. zastavil, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Prvostupňový súd oprel svoj záver o tú skutočnosť, že obvinený svojím konaním nenaplnil pojmové znaky žalovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Pri svojich právnych úvahách vychádzal zo zistenia, že nebolo preukázané, žeby po vydaní predbežného opatrenia boli urobené úkony, smerujúce k výkonu predbežného opatrenia a obvinený úmyselne aj pod hrozbou už existujúcej trestnej sankcie by na výzvu splnenia toho, čo pre neho vyplývalo z predbežného opatrenia, nereagoval a konal by tak, že nariadený výkon tohto predbežného opatrenia zmaril. Ďalej dôvodí, že pre naplnenie skutkovej podstaty vyššie uvedeného prečinu zo strany obvineného, by museli byť bezvýsledne použité mimotrestné opatrenia občianskoprávneho charakteru v občianskom súdnom konaní, smerujúce k výkonu predbežného opatrenia súdu a až následné úmyselné konanie smerujúce k zmareniu výkonu takého predbežného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, by bolo možné posúdiť ako prečin podľa § 349 Tr.zák. (pri právnych úvahách vychádzal i z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. novembra 2010, sp.zn. 5Tdo 24/2010, publikovaný R 5/2012).

Proti uzneseniu podal sťažnosť okresný prokurátor v Rožňave (ďalej len „sťažovateľ“). Ako vyplýva z písomného odôvodnenia podaného opravného prostriedku, nestotožňuje sa so záverom, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Uvádza, že podľa § 349 Tr.zák. sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia dopustí, kto potom čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní, smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých, marí výkon takéhoto rozhodnutia alebo dohody, alebo kto marí výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Rozdiel v aplikácii prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea 1 a alinea 2 Tr.zák. v starostlivosti súdu o maloletých spočíva v tom, že

- podľa alinei 1 sa pre naplnenie skutkovej podstaty tohto prečinu vyžaduje, aby najskôr súd v občianskom súdnom konaní rozhodol alebo schválil dohodu (nepôjde o predbežné opatrenie) o výchove maloletých detí, ktoré rozhodnutie alebo schválenie dohody povinná osoba úmyselne neplní ani po tom, čo dôjde k súdnemu nariadeniu výkonu rozhodnutia,
- podľa alinei 2 sa pre naplnenie skutkovej podstaty tohto prečinu vyžaduje, aby súd rozhodol predbežným opatrením vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a povinný toto predbežné opatrenie maril.

Z jazykového a logického výkladu vyplýva, že pre naplnenie skutkovej podstaty podľa alinei 2 tohto ustanovenia sa nevyžaduje nariadenie výkonu predbežného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Predbežné opatrenie súdu o styku rodičov s deťmi pritom jednoznačne je rozhodnutím vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a tak je názoru, že obvinený marením výkonu a nerešpektovaním vykonateľného predbežného opatrenia súdu vo veci starostlivosti o maloletú dcéru naplnil po stránke objektívnej i subjektívnej zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 (alinea 2) Tr.zák., ktorého objektom je ochrana nerušeného výkonu rozhodnutia súdu vo veciach starostlivosti o maloletých. Navrhol preto, aby Krajský súd v Košiciach napadnuté uznesenie Okresného súdu v Rožňave zrušil a tomuto vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadril aj obvinený, a to prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Uja. Z vyjadrenia vyplýva, že navrhuje, aby sťažnostný súd zamietol sťažnosť Okresnej prokuratúry Rožňava a napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Úvodom konštatuje, že napadnuté uznesenie je vecne správne a presvedčivo odôvodnené - vrátane vyvodenia skutkových zistení z dôkazov predložených obžalobou - a právne posúdené v súlade s právnou logikou, z ktorých dôkazov vyplýva, že skutok nie je žalovaným trestným činom. Poukazuje na to, že predbežné opatrenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7P/304/2015 doposiaľ nebolo doručené právnomu zástupcovi otca dieťaťa (obvineného), ktorý je splnomocnený na preberanie súdnej pošty a nebolo doručené ani otcovi dieťaťa, napriek opakovaným výzvam a žiadostiam o doručenie. Konštatuje, že predbežná vykonateľnosť nastáva momentom doručenia predbežného opatrenia otcovi dieťaťa, resp. právnomu zástupcovi a prípadné odvolanie nemá odkladný účinok. Ak teda predbežné opatrenie nebolo doručené právnomu zástupcovi otca dieťaťa a ani otcovi dieťaťa, nemohla nastať právna skutočnosť zo zákona, a to predbežná vykonateľnosť predbežného opatrenia. Ďalej pokračuje citáciou vybraných ustanovení OSP s poznámkou, že Polícia Slovenskej republiky nie je oprávnená na výkon súdneho rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia týkajúceho sa maloletých detí, teda žiaden príslušník policajného zboru nemôže vykonávať svoju právomoc odnímaním maloletých detí z dispozície jedného rodiča a jeho odovzdaním do dispozície druhého rodiča. V tejto súvislosti mala polícia poučiť matku o jej právach, aby podala návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa príslušných ustanovení OSP. Došlo tak k nezákonnému obvineniu obvineného, nedošlo však k mareniu výkonu úradného rozhodnutia, ktoré predbežné opatrenie nebolo doručené, navyiac údajný skutok neobsahuje všetky pojmové znaky skutkovej podstaty.

Krajský súd, ako súd sťažnostný (§ 190 ods.2 písm. b) Tr.por.) najprv skúmal, či sťažnosť je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť a zistil, že sťažnosť - opravný prostriedok je prípustný (§ 185 ods.2 Tr.por.), bol podaný oprávnenou osobou (§ 186 ods.1 Tr.por.), včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 187 ods.1 Tr.por.).

Krajský súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr.por. a pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľa preskúmal ako nadriadený orgán tak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu, napadnutého rozhodnutia a podaného opravného prostriedku dospel k nasledujúcemu záveru.

Podľa § 349 Tr.zák, páchatelom prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia je ten, kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia

alebo dohody alebo kto marí výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Nakoľko sa sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou, ako i so závermi prvostupňového súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, tieto si v plnom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že ako obvinený - v postavení povinného, tak i poškodená - v postavení oprávnenej, boli poučení, že ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./ - viď poučenie na predmetnom uznesení, ktoré bolo vykonateľné dňom vyhlásenia, t.j. 25.11.2015.

Reagujúc na sťažnostné dôvody sťažovateľa sťažnostný súd opätovne zdôrazňuje, že z doposiaľ vykonaného dokazovania v žiadnom smere nevyplyva preukázanie bezvýsledného použitia mimotrestných opatrení občianskoprávneho charakteru v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu predbežného opatrenia súdu, nakoľko až následné úmyselné konanie obvineného smerujúce k zmareniu výkonu takého predbežného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti by bolo možné kvalifikovať ako žalovaný trestný čin, pritom je nesporné, že predbežné opatrenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7P/304/2015 sa týka úpravy výchovy maloletých detí a to v zmysle § 349 Tr.zák.

Obžaloba však nepreukázala predloženým spisovým materiálom, že boli bezvýsledne použité akékoľvek mimotrestné opatrenia občianskoprávneho charakteru, ktoré by v občianskom súdnom konaní smerovali k výkonu predmetného predbežného opatrenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 25.11.2015, sp.zn. 7P/304/2015 - nakoľko išlo o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 O.s.p./ -a tieto by obvinený maril svojím úmyselným konaním smerujúcim k zmareniu výkonu takéhoto predbežného opatrenia. Bolo by konaním postihnutelným podľa uvedeného zákonného ustanovenia, ak by obvinený maril výkon rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletú W..

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto sťažnostný súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná, a tak ju postupom podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr. por.).